

435

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 marca 2010 r.

w sprawie delegowania prokuratorów do Prokuratury Generalnej lub Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, a także świadczeń przysługujących prokuratorom delegowanym poza stałe miejsce pełnienia służby

Na podstawie art. 50 ust. 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb i szczegółowe warunki delegowania prokuratorów do pełnienia obowiązków w Prokuraturze Generalnej lub Ministerstwie Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, zwanej dalej „Krajową Szkołą”;
- 2) tryb i szczegółowe warunki realizacji prawa do nieodpłatnego zakwaterowania i zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w tym maksymalną wysokość zwrotu kosztów faktycznie poniesionych oraz wysokość miesięcznego ryczałtu;
- 3) tryb, szczegółowe warunki i zakres innych świadczeń, o których mowa w art. 50 ust. 5 pkt 2–6 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. 1. Prokurator Generalny deleguje prokuratora do Prokuratury Generalnej na wniosek dyrektora właściwego departamentu lub dyrektora biura Prokuratury Generalnej.

2. Prokurator Generalny na wniosek Ministra Sprawiedliwości deleguje prokuratora do Ministerstwa Sprawiedliwości oraz do Krajowej Szkoły.

3. W odniesieniu do prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury delegowanie następuje po zasięgnięciu opinii właściwego prokuratora apelacyjnego i okręgowego — w wypadku delegowania prokuratora prokuratury okręgowej lub prokuratora prokuratury rejonowej, a właściwego prokuratora apelacyjnego — w wypadku delegowania prokuratora prokuratury apelacyjnej.

4. W odniesieniu do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury delegowanie następuje po zasięgnięciu opinii Naczelnego Prokuratora Wojskowego.

§ 3. 1. Prokurator delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowej Szkoły może sprawować funkcję oskarżyciela publicznego przed sądami, w wymiarze określonym przez Prokuratora Generalnego, po zasięgnięciu opinii dyrektora właściwego departamentu lub biura Ministerstwa Sprawiedliwości albo Dyrektora Krajowej Szkoły.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 1, poz. 4, Nr 26, poz. 156 i 157, Nr 56, poz. 459, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474, Nr 219, poz. 1706 i Nr 223, poz. 1777.

2. Prokuratorowi delegowanemu do Prokuratury Generalnej nie powierza się czynności w odniesieniu do spraw, w których prowadził lub nadzorował postępowanie przygotowawcze.

§ 4. 1. Prokurator delegowany do innej miejscowości niż miejscowość, w której znajduje się miejsce pełnienia służby prokuratora, niebędącej miejscem jego stałego zamieszkania, składa do kierownika jednostki będącej miejscem delegowania, zwanego dalej „kierownikiem jednostki”, pisemny wniosek o nieodpłatne zakwaterowanie albo o zwrot kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w jednej z form określonych w art. 50 ust. 5 pkt 1 ustawy.

2. Jeżeli nie istnieje możliwość nieodpłatnego zakwaterowania w zasobach mieszkaniowych pozostających w dyspozycji jednostki będącej miejscem delegowania, kierownik jednostki zawiadamia o tym niezwłocznie prokuratora, który dokonuje wyboru formy zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania.

§ 5. 1. Nieodpłatne zakwaterowanie następuje na podstawie:

- 1) skierowania wydanego przez kierownika jednostki — w wypadku zakwaterowania na okres nieprzekraczający jednego miesiąca;
- 2) umowy zawartej pomiędzy prokuratorem a kierownikiem jednostki — w wypadku zakwaterowania na okres powyżej jednego miesiąca.

2. Prokurator delegowany na czas nieokreślony lub czas określony powyżej sześciu miesięcy może złożyć wniosek o zakwaterowanie w zasobach mieszkaniowych, pozostających w dyspozycji jednostki będącej miejscem delegowania prokuratora, wraz z członkami rodziny. Kierownik jednostki uwzględnia wniosek w przypadkach uzasadnionych, jeżeli istnieje możliwość takiego zakwaterowania, określając warunki tego zakwaterowania w umowie, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 6. 1. Zwrot kosztów zamieszkania faktycznie poniesionych w wysokości określonej w fakturze nie może przekraczać:

- 1) 3 050 zł — gdy miejscem delegowania jest miasto stołeczne Warszawa;
- 2) 2 285 zł — gdy miejscem delegowania jest miasto będące siedzibą wojewody;
- 3) 1 525 zł — w wypadku delegowania do innej miejscowości.

2. Wypłata podlegającej zwrotowi kwoty faktycznie poniesionych kosztów zamieszkania następuje w terminie tygodniowym od dnia przedstawienia faktury kierownikowi jednostki.

§ 7. 1. Wysokość miesięcznego ryczałtu, o którym mowa w art. 50 ust. 5 pkt 1 lit. b ustawy, wynosi:

- 1) 2 285 zł — gdy miejscem delegowania jest miasto stołeczne Warszawa;
- 2) 1 525 zł — gdy miejscem delegowania jest miasto będące siedzibą wojewody;
- 3) 1 220 zł — w wypadku delegowania do innej miejscowości.

2. Wypłata miesięcznego ryczałtu następuje z dołu, do 5. dnia następnego miesiąca.

§ 8. 1. Zwrot kosztów przejazdów i dojazdów, o których mowa w art. 50 ust. 5 pkt 2 i 6 ustawy, następuje raz w miesiącu z dołu, w terminie tygodniowym od dnia złożenia kierownikowi jednostki wykazu odbytych przejazdów i dojazdów oraz oświadczenia o wysokości poniesionych kosztów, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W wypadku gdy okres delegowania jest dłuższy niż miesiąc, zwrot kosztów, o których mowa w art. 50 ust. 5 pkt 6 ustawy, nie może przekraczać równowartości biletu miesięcznego na dojazdy środkami komunikacji publicznej.

§ 9. Wypłata ryczałtu, o którym mowa w art. 50 ust. 5 pkt 3 ustawy, następuje w terminie tygodniowym od dnia złożenia kierownikowi jednostki wykazu dni przepracowanych w danym miesiącu.

§ 10. 1. Wypłata diet, o których mowa w art. 50 ust. 5 pkt 4 ustawy, następuje raz w miesiącu z dołu, w terminie tygodniowym od dnia złożenia kierownikowi jednostki wykazu dni pobytu w miejscu delegowania w danym miesiącu.

2. Diety nie przysługują w wypadku:

- 1) zapewnienia prokuratorowi delegowanemu nieodpłatnego całodziennego wyżywienia;

2) nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy;

3) zwolnień od pracy bez prawa do wynagrodzenia;

4) urlopu wypoczynkowego, urlopu bezpłatnego bądź płatnego urlopu dla poratowania zdrowia;

5) podróży służbowej, z tytułu której prokurator otrzymał diety w pełnej wysokości;

6) pobytu w szpitalu.

§ 11. 1. Na wniosek prokuratora delegowanego kierownik jednostki przyznaje prokuratorowi zwrot kosztów, o których mowa w art. 50 ust. 5 pkt 5 ustawy.

2. Zwrot kosztów następuje na podstawie umowy o używanie pojazdu do celów służbowych, zawartej pomiędzy prokuratorem delegowanym a kierownikiem jednostki, na warunkach określonych w przepisach w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy.

§ 12. W odniesieniu do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury uprawnienia i obowiązki kierownika jednostki przewidziane w § 4, § 5, § 6 ust. 2, § 8 ust. 1, § 9, § 10 ust. 1 i § 11 przysługują odpowiednio właściwemu kierownikowi wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Sprawiedliwości: *K. Kwiatkowski*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 czerwca 2009 r. w sprawie delegowania prokuratorów do Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, a także świadczeń przysługujących prokuratorom delegowanym poza stałe miejsce pełnienia służby (Dz. U. Nr 98, poz. 823), które traci moc z dniem wejścia niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 22 ustawy z dnia 9 października 2009 r. o zmianie ustawy o prokuraturze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 178, poz. 1375 i Nr 219, poz. 1706).